

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Motiva alia ex Veteri, & Novo. Ex Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

montes aquis æquari; ð quam subito alia rerum facies successit. Fluctuabat in novo Oceano secura, & gloriosa Noe arca, inter merforum ejulatus, & clamores. Noe verò in hac miserorum clade non insultabat illuforibus, nec eorum interitu exultabat; sed pereuntibus intimè condolebat. Talis etiam erit fors vestra, si maledicas linguas æquò animò tuleritis. Nunc quidem vos ridet, & disteriis laceffunt &c. Segneri f. 8. die Joy. D. i. Quadr.

Et blasphemaris. Apoc. 2. 9. Rich. à S. Vict. quoniam cœtui malorum semper est odiosa bonorum vita; & quem Deus commendat, sermo pravorum blasphemat; rectè subjungit: & blasphemaris ab his.

Ex Patribus.

A primordio iustitia vim patitur: statim, àt coli cœpit Deus, invidia religio facta est. Tertull. l. Adv. Gnost. c. 8.

Perversorum derogatio vitæ nostræ approbatio est: quia jam ostenditur; nos aliquid iustitiæ habere, si illis displicere incipimus, qui non placent Deo. S. Gregorius hom. 9. in c. 2. Ezech.

Sancta anima, divini amoris spiculò vulnerata, cum anhelare in Deo cœperit; cum ad supernam se patriam, per desiderium extendit; ad tentationem ei vertitur, quidquid in hoc sæculo amicum antea, blandumque putabatur: quia, qui peccantem amare consueverant, rectè viventem crudeliter impugnant. Id. in Pf. pœnit. Pf. 31. 7.

Qui domesticus Dei est, exul est Mundo: qui conversatur in celestibus, peregrinus est terris. S. Ambr. in Pf. 118. Actor. 7. Cantabiles mihi erant justificationes tuæ.

Quemadmodum iustus latificat cor innocentium, cum videtur; ita & impii iustorum cognitione torquentur, quia vel tacitis sanctorum moribus arguuntur torquet castitas incontinentiam, avaritiam liberalitas, impietatem fides. Id. ib. Octon. 10. Manus tuæ fecerunt me. Ante finem.

Cum cœperit homo Christianus cogitare proficere, incipit pati linguas adversantium. Quicumque illas nondum passus est; nondum proficit: quicumque illas non patitur; nec conatur proficere. S. August. in Pf. 118.

Bonos Christianos, volentes facere præcepta Dei, Christiani mali, & tepidi, prohibent: clamant tamen illi non deficientes. Cum enim quisque Christianus cœperit bene vivere, Mundumque contemnere; in qua sui novitate patitur reprehensores frigidus Christianos. S. August. f. 18. de Verb. D.

Non potest accidere, omnino non potest; ut, qui virtutem diligenter exequitur, nunquam plurimos acquirat inimicos. S. Chrysof. hom. 15. in c. 5. Matth.

Furi lux inimica est, molestus est iustus, peccantibus etiam solus apparet; gravis etiam si spectetur. Non enim ferunt illius radios: sicut nec solis jubar, qui oculorum morbò tenetur. Quin gravis est multis malis, etiam si audiat solum. Id. hom. 28. in ep. 2. Cor. 12.

Non potest bonus non esse, qui bonis placet: nec minus validum argumentum mihi videtur, quòd bonus sit, si malis è regione displicet. Bernardus ep. 248.

Gratulamur, iisdem nos displicere, quibus & Deus non placet. S. Paulinus ep. 6. ad Severum.

Mundus Deo contrarius, cœlo dissimilis, virtutibus oppositus, sanctitati inimicus, & piis mentibus onerosus. S. Laur. Just. opusc. de inter. conflictu c. 1.

§. IV.

Persecutiones ferenda, quia breves.

Non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum, ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas. Pf. 124. 3. q. d. non sinet Providentia Dei iustos à tyrannis diu vexari. Rupert. l. 7. de glor. Filii hominis: quid est, non relinquet? nisi, diu durare non permittet. Recordamini priorum, ac novissimorum, quicumque virgam suam, id est, potentiam suam elevarunt super sortem iustorum, ad affligendos eos, qui ad vitam æternam prædestinati sunt; non diu durarunt. Nolite timere: quia non tam diu durabit virga hæc, ut necessariò extendant iusti, quasi auxiliò destituti, ad iniquitatem manum suam; sed citò frangetur, & in ignem mittetur, ut ardeat. Sylveira in Act. 16. q. 12.

Quasi tempestas transiens non erit impius. Prov. 10. 25. q. d. impius & similis procellæ, & turbini transeunt: quia licet ad tempus, instar tempestatis, terribilis sit hominibus; non diu tamen subsistit; sed subito è vita tollitur. Sic de Nabuchodonosor Jer. 4. 13. *ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas currus ejus.* Et de Antiocho, Dan. 11. 40. *quasi tempestas veniet contra illum Rex Aquilonis.* Et de Cyro II. 21. 1. *sicut turbines ab Aphrico &c.* Cornelius hic.

Cum venerit (Antichristus) oportet illum breve tempus manere. Apoc. 17. 10. Rupertus l. 10. in Apoc. terret nos magnitudine adversitatis; & refovet de brevitate temporis.

§. V.

Motiva alia.

Ex Veteri, & Novo.

Egressum est cornu unum modicum, & factum est grande &c. Dan. 8. 9. Ecce tibi cornu modicum, & magnum, dicitur idem tyrannus: nimirum inferens parva, & magna, damna: parva, dum sævit in corpora, illæsis animabus; magna, dum vitam æternam eripiebat aliis, miserè trahens in idololatriam. Bæza t. 3. l. 14. c. 22. §. 1.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Matth. 5. 10. Multi propter suos excessus castigantur: qui volentes seipsos excusare, & quali beatificare; allegant istam Scripturam; cum ipsi condignam luant disciplinam propter suam malitiam. Veruntamen, si quis excedit, & poenam sibi iniectam pro culpa

culpa sua æquanimiter tolerat; etiam ipse quodammodo beatus esse videtur. Quamvis enim non patitur propter iustitiam suam, tanquam propter causam, videlicet alios ad persequendum merentem; patitur tamen propter causam finalem; videlicet, ut sua culpa per penam ordinetur, & Dei injuria vindicetur, amissaque gratia reparetur. Dion. Carthuf. hic. Isidorus Clarius l. 2. orat. 17. quærit, cur hæc octavo loco sit posita? & respondet: hic illud accidisse videtur, quod in Musicis: ut, cum ad septem voces progressum est, non possit nova vocis accessio fieri; sed, quæ octava additur, cum prima ita conveniat, ut non duæ, sed una vox esse videatur. Paupertas, & persecutio temporalis, forores sunt; & eis claves regni cælorum, non tantum promissivè, sed possessivè conceduntur. Hujusmodi autem ratio est: quia Evangelica paupertas nihil habet, quod Mundi sit: temporalis autem persecutio potest totum Mundum ab hominè auferre. Sed quia providentissimus creator & gubernator, nullam creaturam sine loco fecit; cum paupertas, & persecutio, in Mundo locum non habeant; ideo eis possessoriè ex nunc cœlicas sedes dedit. S. Bernardinus f. 3. de 8. beatis.

Disputans in schola tyranni cujusdam. Act. 19. 9. Id est, juxta Lyranum, Cajetanum, principis, aut viri nobilis. Cum multi, & magni, insurgunt contra Paulum, ipse se recipit ad aulam principis. Nam, si dantur aliqui magni, qui Sanctos persequuntur; præbet Deus alios principes, qui eos protegant. Fuerunt principes, qui Jeremiam c. 37. 14. cæsum miserunt in lacum; providit alios principes, qui eum de carcere tulerunt. c. 39. 13. Sylveira hic q. 4.

Noli timere: ego sum primus, & novissimus. Apoc. 1. 17. Christus hic significat, opus Ecclesiæ à se inchoatum per quasvis tribulationes, & persecutiones, tyrannorum consummaturum: Ut ita Fideles in eis forti, & constanti; animò sine, nihil timentes: scientes; quòd Christus, qui est primus, & novissimus, eis tam initium, quàm finem, dabit. Sylveira hic.

Fui in insula &c. Apoc. 1. 9. Rupertus: cui negabatur terra, cælum apertum est. Exemplum est ergo omnibus Sanctis, quòd, quanto magis in freto præsentis sæculi affliguntur, tanto amplius illis secreta cœlestia manifestantur. Apud Sylveira hic.

Ex Patribus.

Cum ex prælio hujus vitæ æternæ gloriæ victoria nobis præbeatur; qui contra nos ea bella innovant; quibus ad æternam requiem

ducimur; profectò nobis magna servitia impendunt. S. Gregor. l. 4. Expos. in 1. Reg. c. 8.

Citò fides inexercitata languescit, & crebris otiosa tentatur incommodis. S. Ambros. l. 11. in Pl. 118. Octon. 11. omnia præcepta tua veritas &c.

Recusas esse in corpore, si non vis odium Mundi sustinere cum capite. S. August. tr. 87. in Joan.

Propter Deum ista perpeteris; quia scilicet legem ejus audisti. Hoc quò tandem dignò honore pensandum est? quibus diadematis conferendum? Mihi verò magis proveniat inimicitias sustinere propter Deum, atque contemni, quàm vel à cunctis regibus honorari. S. Chrysol. hom. 18. in c. 5. Matth.

Verum è civitate ejicient. At non etiam ex ea, quæ in cælo sita est: hoc si potuerint efficere hi, qui nos invisos habent, verè bellum inferent. Quamdiu autem minime potuerint; guttulis aquæ nos petunt; aut ventis feriunt; aut insomniis ludunt. S. Gregor. Naz. or. 18.

Nisi diabolus Christianos persecutus fuisset, ac adversus Ecclesiam, bellum suscepisset; nullos haberemus Martyres: iis autem non exantibus; mœsta, ac nihil hilaris, festaque, vita nobis ageretur. Quid enim solennibus hisce conventibus comparari queat? S. Asterius Ep. Encom. in SS. M M.

Miscellanea.

Surrexit interea Rex novus super Ægyptum. Ex. 1. 8. Rex verus est Deus; novus, diabolus: qui Fideles afflixit 1. violenter per decem Romanor. Imperatorum persecutiones. 2. Sapienter, per Philosophos; & hæreticos. 3. astute, & blandè, per illecebras, & voluptates; ut jam facit. Cornelius hic.

Tradet autem frater fratrem. Matth. 10. 21. Domesticam persecutionem post illam annuntiat affuturam; quæ cunctis videtur esse crudelior; & difficilior ad cavendum; & pœnosiore ad tolerandum. Sim. Cass. l. 9. c. 20.

S. Augustinus scribit l. 2. c. 3. de Civit. vulgare fuisse proverbium; pluvia defecit; causa Christiani.

Cupiditatibus, ac voluptatibus, blanditur caro, ut sæculi sectemur illecebras; quod est durum persecutionis genus. Omnibus quippe his, pro amore divinitatis; repugnare viriliter, Martyrii perducit ad palmam. S. Laur. Just. l. de cont. Mundi c. 6.

Persecutores perniciosissimi sunt, Caro, Mundus, dæmon. Ibid. Clarius l. 2. or. 17.

Roma subterranea, & substructiones à primis Christianis factæ; ob persecutiones. Atin-go in Roma subterr. de persecutionibus primæ Christianitatis.

